

modige nok til at tage dette for en tilstræffelig Anvisning, men i alt Fald er det givet, at der ikke bliver nogen Jernbanestation i Nyhavn. En saadan Havnebane føres til et Punkt, saa langt Sporet kan gaa, med Hensyn til Godstrafiken; men vil man i sin Tid komme til Nyhavn og vil have Personer og Varer befordrede, vil man blive ubehagelig overrasket, naar man tror derfra at kunne blive befordret ind paa det sjællandske Jernbanenet. Demue Havnebane er kun beregnet paa Gods, Vare osv. i Havnen og vil ingenlunde blive nogen Vættelse for Nøsterbroens Beboere. Denne Hensynning beder jeg derfor de ærede Medlemmer om ikke at tage for Noget, thi den har Intetfomhelst paa sig. Det ærede Medlem yttrede, idet han saa varmt anbefalede sit subsidiære Forslag, at Stationer ved Ørdrup og Ermelund vilde betale et saadant Baneanlæg. Jeg skal dertil blot bemærke, at der for mit Vedkommende ikke har været tænkt paa Ørdrup og Ermelund ved at omtale det Stykke Bane, der foreslaas udstemt af Loven; thi det Stykke vil ikke komme til at gaa længere end til Hellerup. Det vil efter al Sandsynlighed, som Sagen nu staar, blive at føre fra den Plads, der ligger lige naar man er kommen over Nøsterbro — dersom de Herrere have passeret Stedet —, hvor der er et Kuloplagssted bag Kirkegaarden — det er den bedømmeste Plads —, over Fæstningsterænet langs Søen henad St. Johannes Kirke for ikke at komme ind over Fælleden, forbi St. Johannes Kirke over til Eggteveien, tror jeg den hedder. Jeg gad vidst, hvilken Indtægt dette Stykke skulde medføre for Hørsholmsbanen. For mit Vedkommende skjønner jeg oprigtigt tålt ikke, at en Linie, der gaar her, og som det sjællandske Jernbaneselskab inde i sit hele store Komplex af Baner kan magte, fordi det er forpligtet til at betjene en Del af Hovedstaden, jeg forstår ikke, at det skulde være ønskeligt, at et saadant Anlæg, der ubetinget kun kan medføre Udgifter, reserveres dem; der ville anlægge Hørsholmsbanen, medens de derimod, naar de kommer overens med det sjællandske Jernbaneselskab om at indføre Linien paa en af dets Stationer, ville faae en kortere og billigere Linie at anlægge og sandsynligvis naae deres Maal. Det sjællandske Jernbaneselskab har jo nylig viist, at det i saa Henseende ikke er vanskeligt at komme ud af det med, idet det ikke blot har tilladt at føre en Bane ind til dets Bane ved Rjåge, men ogsaa har tilbudt at tegne Aktier for et ikke ubetydeligt Beløb i Forsterkningsfonden. Det er en Ordning, som jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem kunde ønske at søge fremfaldt; men jeg tror virkelig, at hvis det ærede Medlem faar sit subsidiære Forslag vedtaget, har han i Virkeligheden fjernet Hørsholm fra at faae en Bane.

Aldler: Jeg tillader mig atter for et Dieblit at komme tilbage til dette Punkt i Loven, som jeg omtalte ved 1ste Behandling. Det gjælder

de tre Anlæg, der forekommer under Nr. 1, 2 og 4, og som vare de oprindelig foreslaaede. Jeg har ikke villet gaa den Vej, som egentlig var den naturlige for at naae det Maal, jeg ønsker at naae, nemlig, at Havnebanen ikke bliver udfødt; thi det er mig fuldstændig tilfredsstillende i den Henseende at faae en Erklæring fra den høitærede Indenrigsminister. Jeg haaber, at den ærede Minister ikke vil tage mig det ilde op, at jeg kommer tilbage til dette Spørgsmaal, skjøndt han slet ikke var tilfreds med, at det blev reist forrige Gang, idet han faae Noget deri, som slet ikke laa deri. Det er gaaet flere ærede Landssthingsmænd saaledes, at de ikke have fundet den høitærede Ministers Erklæring dengang udtømmende. Erklæringen foreligger først idag trykt, og der forekommer deri en Passus, som ganske vist ikke gjør Ministerens Villie utydelig, men dog ikke er saa bestemt afgjørende, som vi kunde ønske. Den høitærede Minister har udtalt, at med Hensyn til Havnebanerne tilligemed de andre Baner, der paatænkes anlagte, har han fra det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse saadanne Udtalelser, at der ikke kan være Tvivl om, at Bestyrelsen ogsaa vil anlægge dem; men, føjede han overordentlig rigtigt til i sit Foredrag: Bestyrelsen kan ikke alene fatte Beslutningen, men det er Generalforsamlingen, som maa fatte den. Derfor tillader jeg mig igjen at komme tilbage til Spørgsmaalet for at værges os mod den Eventualitet, at der, i Tilfælde af, at Generalforsamlingen siger Nei til at anlægge samtlige Baner, gives Koncession paa en enkelt af dem. Jeg antager ikke, dette vil ske og jeg vil være tilfreds med selv den ringeste Betrættelse paa min Anskuelse, at Ministeren kun vil give Koncessioner saaledes, at Generalforsamlingen ikke bliver i Stand til at stubbe Havnebanen ud og kun tager det, den sætter Pris paa, nemlig Dobbeltsporet fra Hellerup. Jeg veed, at det ogsaa er den høitærede Ministers Mening, kun at ville give en saadan Koncession; men jeg haaber dog, at vi ville faae en Udtalelse fra ham, saa at man kan være sikret mod den Eventualitet, at Generalforsamlingen fremkalder en saadan Situation, at man faar de andre Baner, men ikke Havnebanen, en Bane, som man har saa bestemt Krav paa som en overordentlig vigtig Bane, som man har maattet vente overordentlig længe paa, og som der ganske vist er stor Utilbøielighed hos Selskabet til at gaa ind paa.

Brock: Jeg tror at turde berolige min ærede Sidemand (Aldler) med, at af alle de Anlæg, der ere bragte i Forslag, er det vistnok netop Havnebanen, som væsentlig interesserer det store almindelige Publikum og ogsaa særlig interesserer det sjællandske Jernbaneselskab, som dette har tilbudt at udføre, og som der vistnok ikke er mindst Tvivl om, at det ureget snart vil berede sig til at gennemføre. Jeg reiste mig, fordi jeg ønsked